

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Problemet er jo – som en umiddelbar kommentar til fru Tove Videbæk – at problemerne ingenlunde er ved at blive løst. Man har foretaget nogle lapperier, der tilsigter at forhindre den allermest åbenlyse form for skattetænkning i forbindelse med anvendelsen af de fradrag, som skulle gives til projekter for privat boligbyggeri. Det er så én ting. Men derfra og til, at der ligger rigtige mursten oven på hinanden, som fru Tove Videbæk så lyrisk udtrykker det, er der et ganske langt stykke vej.

Det er jo også korrekt, som det er blevet nævnt og understreget af flere ordførere, at pensionskasserne ikke har ønsket at deltage i det her. Der er forskellige projektselskaber, som er gået ind i det, sandsynligvis lokket af dette skattefradrag og i et enkelt tilfælde i hvert fald også lokket af muligheden for at sælge dette skattefradrag videre; det er rigtigt, det er der. Men pensionskasserne – og de store pensionselskaber har jo mange penge, og det er dér, pengene ligger, og hvor der kunne komme gang i byggeriet – har altså ikke ønsket det, selv om de fik et fradrag.

Kl. 15.45

Jeg har altid undret mig over det, og jeg har også diskuteret det med pensionskassefolk: Hvorfor i alverden ønsker man ikke at bygge, når det vitterlig er en god investering? Jeg tror, det var hr. Morten Homann, der også var inde på det. Jeg vil i øvrigt gerne sige tak til SF for støtten til ideen med forslaget.

Det er faktisk en god idé for pensionskasser at bygge boliger. Det burde faktisk ikke være nødvendigt med lovgivning, hvis man havde det udgangspunkt i pensionskasserne, at man godt ville investere i noget, der er sikkert, og i stedet for at kaste sig ud i aktiespekulation og tabe en masse milliarder ude på aktiemarkedet ville binde pengene i gode solide danske boliger, som man er sikker på også står der om 40 år, sådan at de mennesker, der sparer op til pension, var sikret, at deres værdier stod i solide danske boliger. Mere sikkert kan man jo ikke placere noget i denne verden; det går jeg da ud fra at vi alle sammen kan være enige om. Det er derfor, danske obligationer er nogle af de bedste papirer, der findes.

Derfor er det mig en kilde til stadig undren, at vores noble direktører i pensionskasserne hellere vil spekulere i aktier, og det har de altså faktisk – med al respekt vil jeg sige – ikke klaret alt for godt hele tiden i hvert fald; det har pensionskassedlemmer, som har modtaget årlige opgørelser, haft lejlighed til at konstatere. Hvis de penge var blevet investeret i boliger, så havde de stadig væk været der i fuldt omfang.

Så siger vi fra Enhedslistens side: noget for noget. Ja, vi siger: noget for noget. Vi giver et skattefradrag til medlemmerne af pensionskasserne, men når man får et skattefradrag, altså et tilskud fra den offentlige kasse, så må man da kunne kræve, at der så gøres en modydelse for samfundets skyld – noget for noget.

Jeg kunne spørge hr. Henrik Vestergaard: Er det ikke et princip, regeringen for kort tid siden anslog som et grundtema for regeringens politik?

Nu udmønter vi så forslaget i praktisk politik og siger: O.k., det er godt nok ret fyrstelige beløb, der udbetales på den måde i fradrag, men o.k., hvis man vil bygge og dermed gøre samfundet en modtjeneste, o.k., så kan man få et fradrag. Det er »noget for noget«. Jeg kan slet ikke forstå, at Venstre ikke kan gå ind på den tankegang, men jeg ved dybest set heller ikke, hvad statsministeren egentlig mente, da han sagde »noget for noget«; det kan være, det er det, der er grunden til det.

Jeg vil også gerne sige tak til Socialdemokratiets ordfører for en principiel anerkendelse af intentionerne. Jeg skal ikke sige noget meget hårdt til fru Lissa Mathiasen om hendes deltagelse i det der forlig; jeg ved, at hun gjorde det i en god hensigt. Og på et eller andet tidspunkt skal det forlig jo evalueres, som fru Lissa Mathiasen også var inde på, og det kan jo endda være, at vi på det tidspunkt har en anden regering end den, vi har nu, og så vil det jo være muligt at gå ind igen og se på, hvordan vi kan få sikret anvisningsretten.

Vi havde jo forhandlinger under den tidligere regering, hvor spørgsmålet om anvisningsretten af boliger, som bliver bygget af pensionskasserne, var inde i billedet, og hvis vi havde haft mulighed for at videreføre de forhandlinger bare nogle få måneder mere, så er jeg lige ved at tro, at vi var kommet frem til en løsning, måske også en løsning, hvor nogle af pensionskasserne endda ville have medvirket, i modsætning til den fradragsordning, som den nye regering lagde an til, ud fra et princip om at tømme de of-